

Ari Nuutinen

Ihmisiä lähellä

Kuvataiteen perusopetus, laaja oppimäärä

Lopputyö

Sara Hildén -akatemia

2015 – 2021

29.4.2021

Sisältö

Tekijästä

Aiheena ihmisen piirtäminen

Muotokuva, henkilökuva vai kuva henkilöstä?

Prosessi

Valmis teossarja: Ihmisiä lähellä

Kiitokset

Lähdeluettelo

Tekijästä

Artist's Statement

Taide on minulle ikkuna toisiin todellisuuden tasoihin, tapa virittyä, katsoa ja nähdä eri tavoin jotain sellaista, joka on läsnä, mutta jonka ohi on niin helppo pysähtymättä kulkea.

Taide on myös mutkatonta käsityöläishenkistä tekemistä, kovaa työtä ja treenaamista, jatkuvaa opiskelua ja kokeilua, kuten mikä tahansa korkea taitotasoa edellyttävä toiminta.

Haluaisin saavuttaa omalla taiteellani tason, joka ilahduttaa, saa ajattelemaan ja ehkä ravisteleekin. Aivan kuin taitava laulaja, joka voi hetkessä luoda kuulijoilleen uusia tiloja ja tunnelmia.

Aiheena ihmisen piirtämien

Miksi valitsin aiheeksi ihmisen ja tekniikaksi piirtämisen?

Aiheena ihminen

Kaikista mahdollisista aiheista ihminen on ollut itselleni kohteista aina mieluisin.

On vaikea analysoida, miksi näin on. Siinä on jotain klassista; ollaan aivan kuvataiteen alkujuurilla. Toisaalta se on myös äärimmäisen haastavaa.

Toteutustapoja ja –tekniikoita on lukematon määrä ja jokaisella taiteilijalla on oma käsialansa. Siitä huolimatta ihmistä ei oikein voi kuvata taiteessa ilman, että jossain vaiheessa arvioidaan kuvassa olevan hahmon näköisyyttä kohteensa kanssa.

Yhtenä syynä kiinnostukseeni on varmasti myös se, että ihmiset ovat yksinkertaisesti kiinnostavia. Kuvataiteessa huomio keskittyy ensisijaisesti ulkoiseen. Taiteilija ei arvota kohdettaan kauneuden ja rumuuden kautta, vaan tarkastelee kaikkia kohteitaan kiinnostavina, visuaalisina kokonaisuuksina.

Parhaimmillaan teos onnistuu vangitsemaan myös jotain sellaista, jota silmin ei voi havaita.

Tämä mysteeri on kiehtonut taiteilijoita vuosisatojen ja tuhansien ajan.

Luonnon, kevät 2020, tussikynä. Inspiraationa Eero Järnefeltin Ranskalainen viinikapakka vuodelta 1888

Piirtäminen omana taidemuotona

Piirtäminen oli minulle tärkeä harrastus jo lapsena. Aina saattoi piirtää, kun ei ollut mitään muuta tekemistä. Myöhemmin koulukirjojen marginaalit täyttyivät omituisilla äijänpäillä ja toimintaseikkailujen kuvituksilla. Päädyin opiskelemaan arkkitehtuuria, mutta lopulta suuntautuin ammatillisesti toisaalle. Kuvataiteesta kehittyi rakas harrastus.

Opetus Sara Hildénin akatemiassa on tarjonnut erittäin monipuolisen kattauksen kuvataiteen kirjosta, mutta piirtäminen on mielestäni kaiken kuvataiteen ytimessä.

Pidän yleensä yksinkertaisista ja kestävästä asioista, niin tässäkin. Tarvitaan vain kynä ja paperia, loppu on tekijästä kiinni. Tämä on kantavana ideana myös tässä lopputyössä, vaikka, kuten myöhemmin käy ilmi, olenkin ottanut tästä vapausasteita.

Joku lapsuuden piirustuksista.

Omakekuva, luonnos valokuvasta. Lyijykynä, 2020.

Alkuperäiset tavoitteet (ja niiden arviointi)

From: Ari Nuutinen
Sent: torstai 18. kesäkuuta 2020 23.48
To: Heidi Saramäki
Subject: AKU6 - Lopputyön aihe

Moi Heidi,

ja pahoittelut, että vastaukseni tulee myöhässä.

Lopputyöni aiheena on tehdä erilaisia **henkilökuvia ystävistä ja perheenjäsenistä**. Kyse on samasta ideasta jonka esittelin kesäkuun alussa.

Tekniikkana lähinnä **piirustus** ja **maalaus**. **Keramiikkakin** voisi olla jännä kokeilu. Ilmaisuuksia **realistisesta ekspressiiviseen** ja **luonnosmaisesta viimeistelyyn**. Vapausasteita on siis paljon ainakin vielä tässä vaiheessa. Katsotaan vielä miten ajatus kehittyy.

Aihe on pitkäaikainen kiinnostukseni kohde. Siinä inspiroi erityisesti **käsityöläishenkinen muotokuvamaalauksen perinne, ei niinkään elämää suuremman Taiteen tavoittelu**.

Koen tämän vaikeana, jopa pelottavana, mutta myös niin mielenkiintoisena haasteena, että tästä voi ja kokeilua ja ennen olla vaikea perääntyä. Tällä palaan oikeastaan siihen, mistä **AKU sai kohdallani alkunsa**, ja nyt haluan kaikkia harjoittelua testata, mitä saan aikaiseksi näiden vuosien opiskelun jälkeen.

Yhtenä lisätavoitteita on luonnollisesti se, että kuvat ovat **kohteilleen mieluisia**. Ettei kukaan ainakaan loukkaantuisi.

Mitä mieltä olet?

Mukavaa kesää toivottaen,

Yst. Ari

Onneksi ajatus kehittyi, koska tämä alkuperäinen oli suuruudenhullu ja ideana varhaisen vaiheen raakile. Palasin lopulta omimmalle alueelleni ja uskon, että lopputulos on nykyisellään toimivampi.

Pelottavaa tämä on edelleen. Vaikka lopputyön aikana onkin saanut kehitettyä jonkinlaista työrutiinia, tuntuu tämä edelleen vaikealta.

Aihe säilyi ennallaan läpi projektin, mutta kohteiden määrä törmäsi realiteetteihin ja supistui merkittävästi.

Tämän voin allekirjoittaa edelleen. Iso osa lopputyön tekemisestä oli käytännössä opiskelua, tutkimista

Keskeiset, lopputyöhön päätyneet työt ovat menneet tämän testin läpi ja saaneet hyväksynnän kohteiltaan.

Oma ohjenuorani taiteen tekemiseen

Taiteen määritelmä ja olemus on keskusteluttanut meitä usein opiskeluiden aikana.

Menemättä loputtomiin tulkintoihin, nostan esiin opettajamme Vesa Toukomaan oivallisen kiteytyksen.

Nämä olen löytänyt hyväksi ohjenuoraksi omalle työskentelylleni, myös tässä lopputyössä.

- 1. Uutuus ja ainutlaatuisuus**
- 2. Oivallus, joka saa ajattelemaan**
- 3. Visuaalinen kiehtovuus**
- 4. Tekeminen on kivaa**

- 1. Vaikka tyyllilaji on perinteinen, nämä ovat omalla tavallani tekemiäni kuvia, malleina henkilöitä, joista ei ole tehty vastaavia aikaisemmin*
- 2. Oivallukset jätän nöyrästi katsojien löydettäväksi*
- 3. Näköisyyden ohella pyrin siihen, että jokainen kuva olisi visuaalisesti kiinnostava, vaikka kuvan kohteena oleva henkilö ei olisikaan katsojalle tuttu*
- 4. Nautin isoista, työstämistä vaativista projekteista ja tämä lopputyö on juuri sellainen. Silloinkin, kun työtä ei tee aktiivisesti, aivot prosessoivat kaikkea näkemäänsä tehtävän kautta. Ideoita syntyy, kehittyy ja kuolee ja prosessi elää toteutuksen kautta. Innostus ja epätoivo vaihtelevat. Työn valmistuminen palkitsee, mutta parasta on tietenkin se, että saanut nauttia koko jännittävästä prosessista.*

Muotokuva, henkilökuva vai
kuva henkilöstä?

Muotokuva vai henkilökuva?

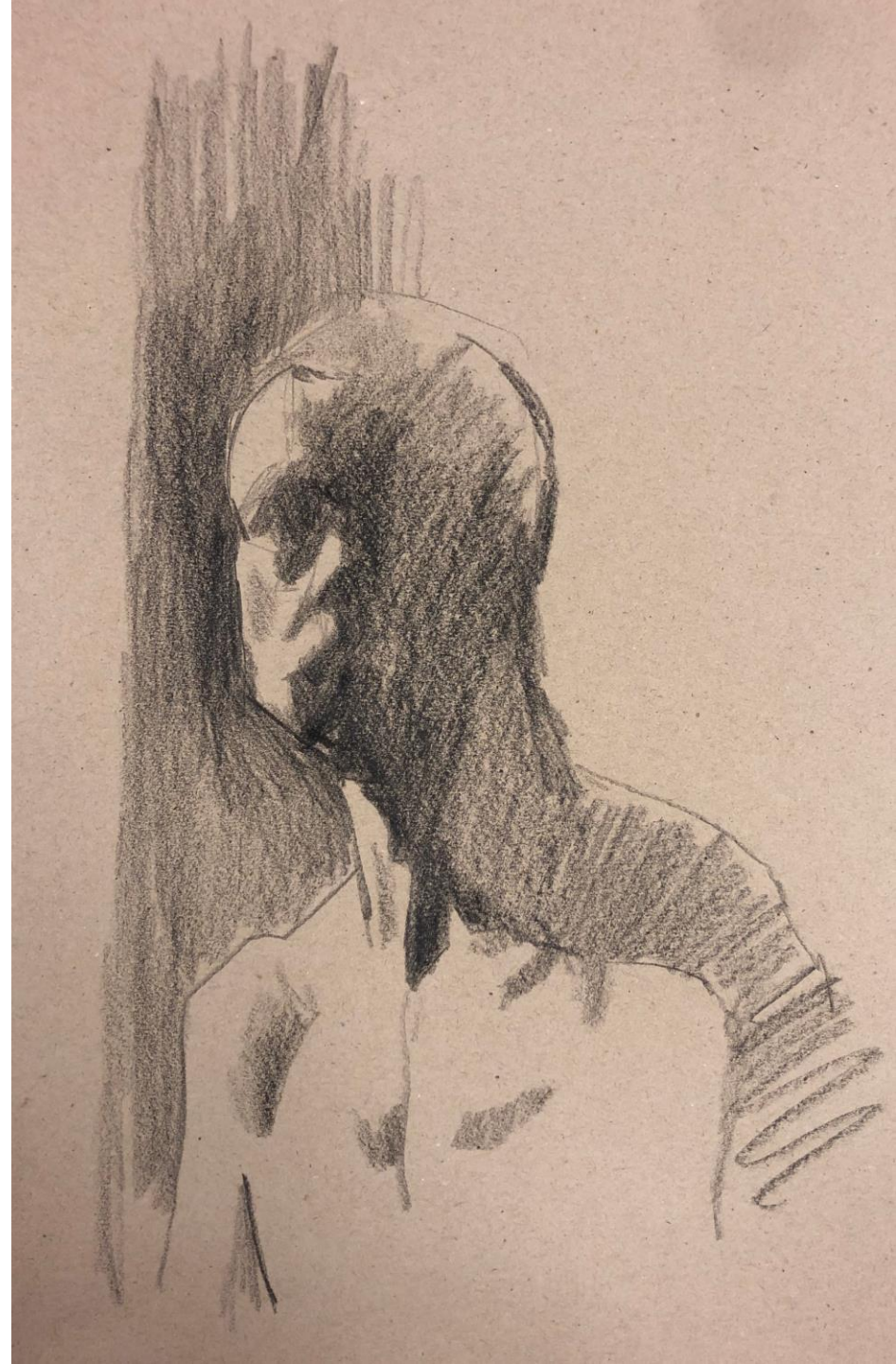
Pohdin pitkään käsitteitä muoto- ja henkilökuva. Voinko ja edes haluanko käyttää arvoa henkivää muotokuva-termiä

Wikipedia määrittelee asian näin: *"On vaikea rajata varsinaista muotokuvaa ja vähemmän muodollista kuvaa henkilöstä, jota on tapana sanoa henkilökuvaksi."*
(Lähde: Wikipedia)

Vapaamuotoinen henkilökuva tai jopa luova mallipiirustus kuvaavatkin paremmin omaa lähestymistapaani, joskin muotokuvamaalauksen kriteerit antavatkin hyviä viitteitä.

Teokseni ovat kuvia henkilöistä.

Luonnos valokuvasta.
Lyijykynä, 2020.

Timo Vuorikoski muotokuvamaalauksesta

Sain syksyllä 2015 tilaisuuden seurata Timo Vuorikosken esitelmää. Timo Vuorikoski on muotokuvamaalauksiin erikoistunut taidemaalari, professori ja Sara Hildénin taidemuseon entinen johtaja. Vuorikosken teoksiin voi tutustua hänen verkkosivullaan <http://www.timovuorikoski.com/index.html> (Lähde: Vuorikoski)

Etenkin 1800-1900-luvun vaihteessa muotokuvamaalaus oli todella arvostettua ja maalareita pidettiin ns. sivistyneinä käsityöläisinä. Parhaista muotokuvista maksettiin suuria summia. Tuon ajan tunnettuja eurooppalaisia mestareita olivat mm. John Singer Sargent ja Anders Zorn.

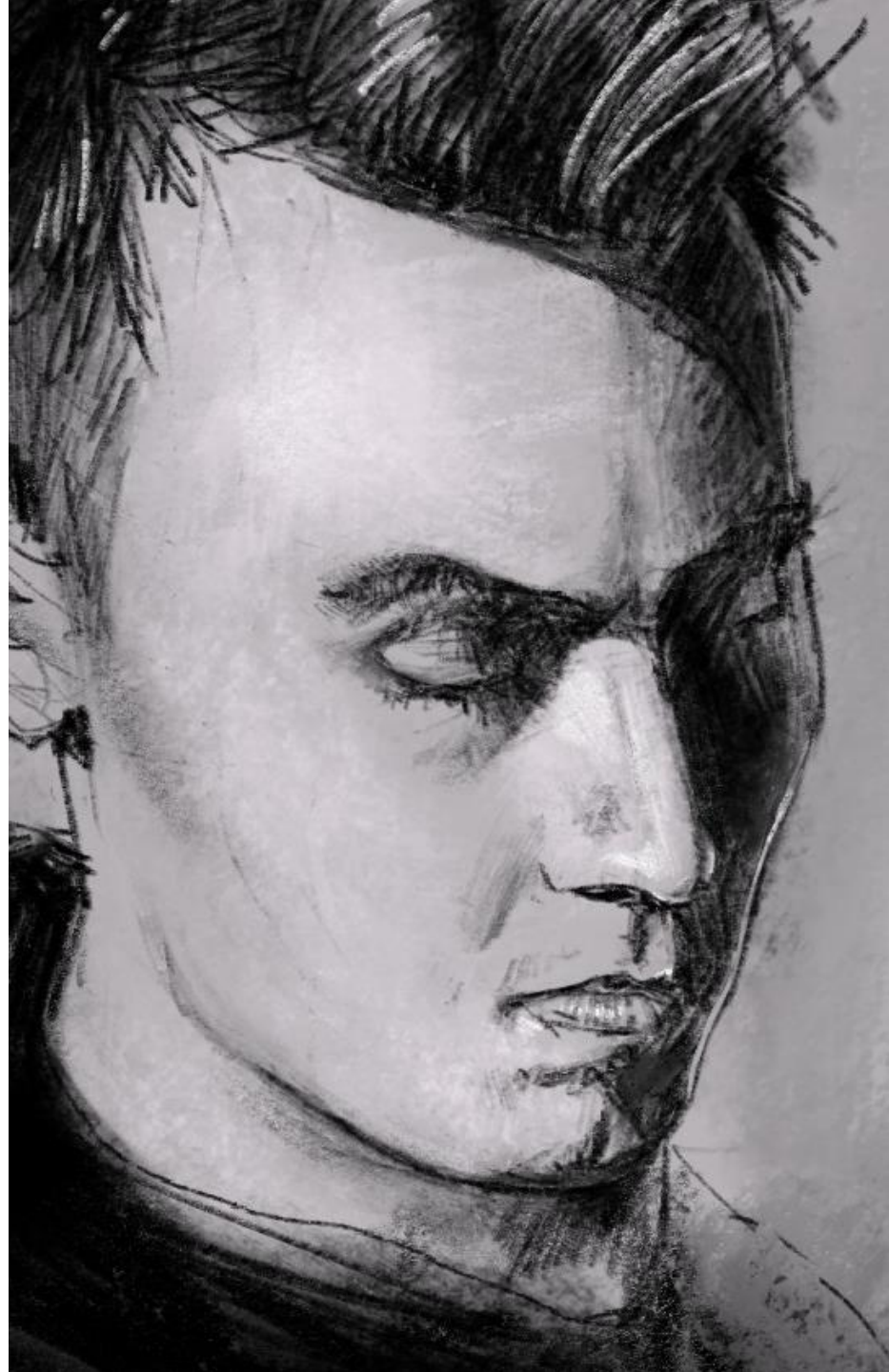
Muotokuva tehdään yleensä tilauksesta. Sen lisäksi muotokuvalla on seuraavat kriteerit (vapaamuotoisten muistiinpanojeni mukaan).

1. **TUNNISTETTAVUUS**
eli muotokuvan pitää olla kohteensa näköinen
2. **INTENSITEETTI**
eli kyseessä on taiteellisessa mielessä taideteos
3. **DECORUM**
eli mallin kuvaaminen arvostavasti ja kunnioittavasti itselleen tyypillisessä ympäristössä, huomioiden esim. mahd. huomionosoitukset

Mitä tämä tarkoittaa minulle:

- 1. Koen että tunnistettavuus on tinkimätön vaatimus myös omalle työskentelylleni.*
- 2. Tämä onkin vaikeampi. Tavoitteenani on tehdä sarja uniikkeja, visuaalisesti kiinnostavia teoksia.*
- 3. Haluan esittää kohteen positiivisesti siten, että tämä ilahtuu teoksesta, mutta perinteistä pönötystä halusin välttää.*

Yksityiskohta teoksesta Poika.

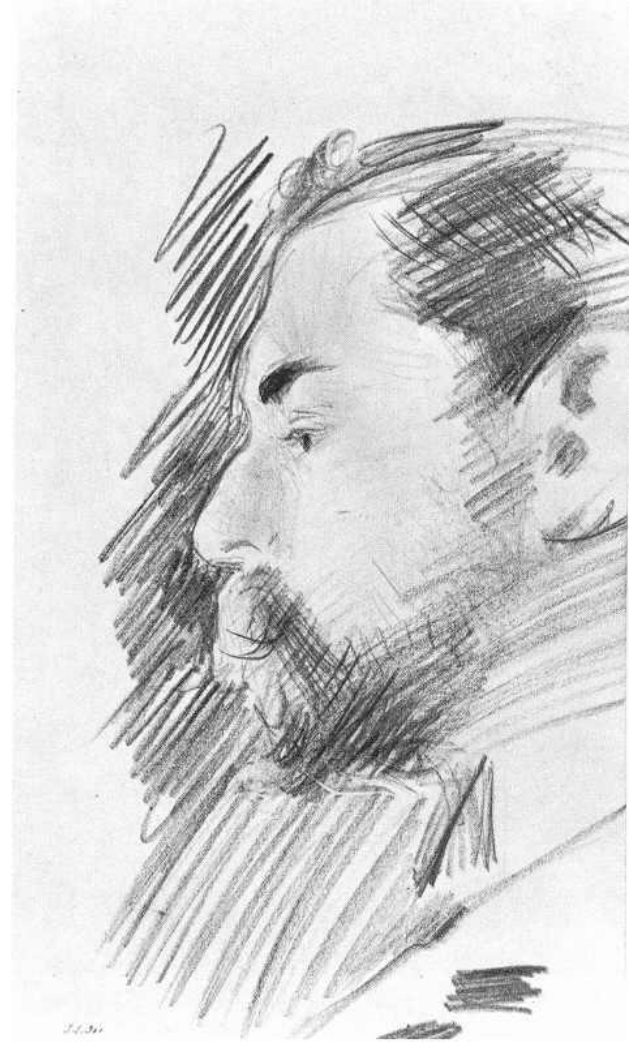

Yksi suurista esikuvistani, John Singer Sargent

John Singer Sargent (1856 – 1925) oli yksi arvostetuimmista muotokuvamaalareista 1800- ja 1900-luvun taitteessa.

Sargent vaihtoi uransa loppuvaiheilla öljyvärit hiileen, jolla toteutti yhtälailla häikäiseviä muotokuvia. Miksi viettää päiväkausia öljyvärimaalauksen parissa, kun voi saada erinomaisen muotokuvan aikaan tunneissa?

Viereisissä esimerkeissä yhdistyy kadehdittavan hienosti moni kuvataiteessa korkealle arvostamani asia.

John Singer Sargent: Omakeuva
Lyijykynä, 1880-luvun lopulla
(Lähde: JSSGallery.org)

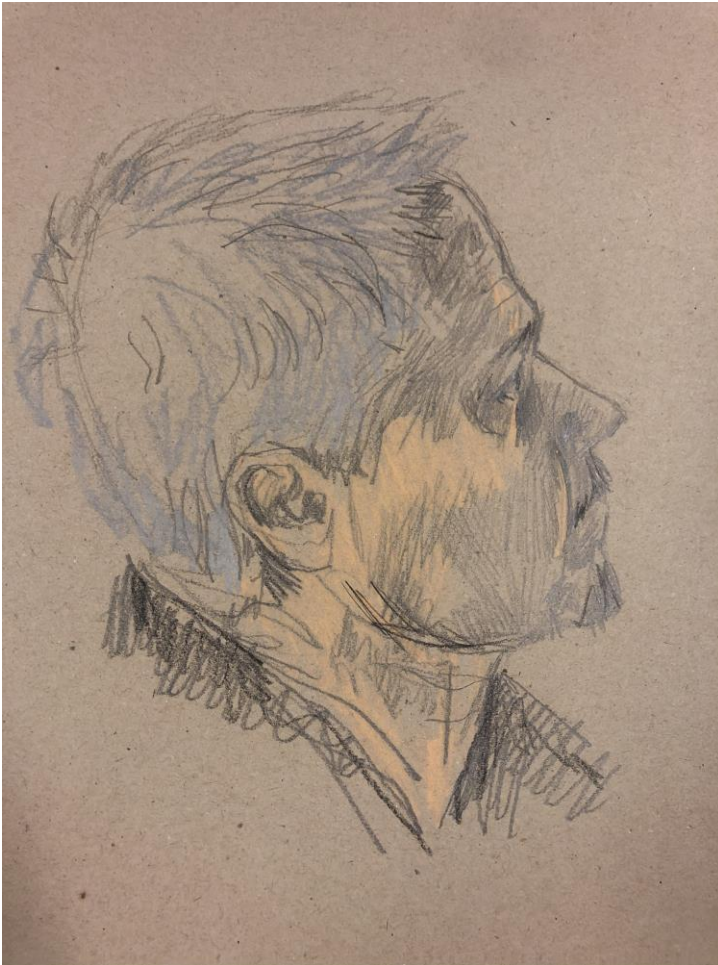

John Singer Sargent:
Lady Helen Venetia Vincent
1866 – 1954
Hiili paperille, n. 1905
(Lähde: Smithsonian)

John Singer Sargent:
Lady Elizabeth Bowes-Lyon, myöh.
kuningatar Elizabeth 1900 – 2002
Hiili paperille, 1923
(Lähde: Smithsonian)

Näköisyys, tunnistettavuus

Henkilökuvasta ei voida puhua ilman että puhutaan näköisyydestä. Se on itsestään selvä perusedellytys muotokuvalle.

Näköisyyden saavuttaminen on itsellekin tärkeää, ja samalla myös todella raastavaa.

Toki kuvataiteella on nykyisin eri rooli kuin ennen kameran keksimistä. Kameran hoitaessa totuuden ”mekaanisen jäljentämisen”, kuvataide sai ja joutuikin kehittymään. Kiitos kameran, meillä on impressionismi, ekspressionismi, kubismi jne.

Kaikki tämä ei ole kuitenkaan poistanut näköisyyden vaatimusta, kun kuvan kohteena on henkilö. Ainakin jollain tasolla sen tulee toteutua, mutta onneksi sen rinnalle on noussut muitakin taiteellisen ilmaisun kriteerejä.

Luonnos valokuvasta.
Lyijykynä, puuvärit, 2020.

Todellisuuden jäljentämistä vai jotain muuta?

Onko kamera kuitenkaan lopullinen totuus? Valotusaika ja aukko, kuvakulma, puhumattakaan ajoitus, vaikuttavat ratkaisevalla tavalla siihen, millaisena kuvan kohde näyttäytyy valokuvassa.

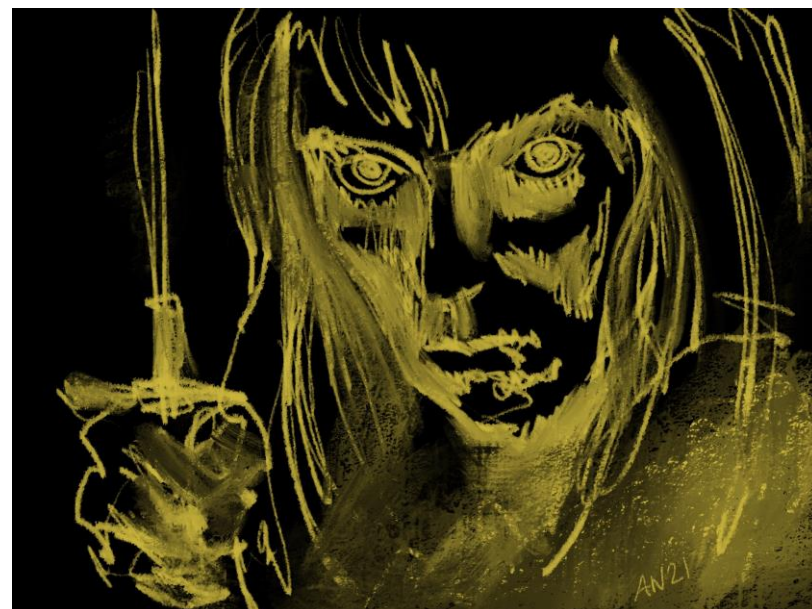
Ei ole olemassa yhtä oikeaa totuutta vaan useita totuuksia.

Parhaimmillaan kuvataiteilija voi päästä näiden hetkittäisten välähdysten ylläpuolelle ja tavoittaa kohteestaan jotain syvempää.

Osa toteuttamistakin kuvista perustuu mallipiirustukseen, jonka ohessa käytin ottamiani valokuvia.

Omakuva perustuu suoraan ystäväni ottamaan valokuvaan. Siinäkin tavoittelin jotain hetkelle ominaista, enkä niinkään fotorealistista jäljentämistä.

Julkiskuvissa, joissa malli ei ollut fyysisesti käytettävissä, hyödynsin useita julkisista lähteistä löytämiäni kuvia. Tekemäni kuvat eivät ole suoria jäljennöksiä vaan useiden eri kuvien pohjalta muodostamani tulkintani.

Ensimmäinen luonnos teokseen Uma, digi, 2020

Millainen ilmaisu puhuttelee minua?

Minua puhuttelee:

- Rentous ja luonnosmaisuus
- Teos joka hengittää, ei loppuun saakka työstetty
- Kuinka luoda mahdollisimman vähällä illuusio jostain enemmästä, suuremmasta
- Vahvat kontrastit ja jännitteet
- Kolmiulotteisuus, tilantuntu
- Ekspressiivinen yhdistettynä realismiin
- Uskottavuus eli teos ns. "rings true" (*)

Yksityiskohta teoksesta Tytär

*) Tätä termiä käyttää esim. Steve Huston, amerikkalainen pitkän linjan kuvataiteilija ja opettaja, joka voidaan lukea klassisen koulukunnan edustajaksi. (Lähde: Huston)

Jos kuvan kohteena on ihminen, tämän mittasuhteiden, anatomian, olemuksen jne. tulisi olla uskottavia, ellei kyse ole tarkoituksellisesta vääristelystä, kuten karikatyyrissä.

Uskottavuus ei kuitenkaan tarkoita realistisen pedanttia esitystapaa. Myös sekuntien croquis-luonnoksia ja voimakkaan impressionistisia hahmoja voidaan arvioida uskottavuuden kautta näkökulmasta.

Jos uskottavuus puuttuu, se voi estää halutun sanoman läpimenon.

Prosessi

Lennoista ideoista epätoivon kautta orastavaan nousuun

Lopputyö ideasta toteutukseen

Aihepiiri lopputyölle syntyi kuin itsestään. Ihminen on ollut taiteessa aina ensisijainen kiinnostukseni kohde.

Alkuun elättelin toiveita useiden eri tekniikoiden hyödyntämisestä, mutta lopulta olosuhteet ja aikapula ohjasi rajautumaan tekniikoista tutuimpaan eli piirtämiseen.

Päätöksen taustalla oli myös toive yhdenmukaisemmasta teossarjasta, joka sellaisenaan voisi muodostaa mielekkään kokonaisuuden.

Näin pari viikkoa lopputyönäyttelyn avajaisten alla tätä kirjoittaessani en voi muuta kuin ajatella kokonaista tuhlettua vuotta.

Luonnos valokuvasta,
lyijykynä 2021

Työn alku vierähti ylellisen vapaan ideoinnin parissa. Tekisinkö niin tai näin? Ehkä voisin tehdä myös jotain muutakin.

Lennokat ideat joutuivat ensimmäiseen testiin syyslukukauden 2020 alkaessa. Nyt pitäisi jo aloittaa...

Tehtävän haastavuus valkeni pian ja innostus vaihtui epätoivoon.

Tajusin, ettei oma taitotaso riitä haluamaani tasoon enkä edes oikein tiennyt, mitä haluaisin toteuttaa.

Oli aika tarkentaa suunnitelmaa. Päätin, että käytän suurimman osan lopputyölle varatusta ajasta aiheen opiskeluun, harjoitteluun ja tutkimiseen – ja että toteutan varsinaisen lopputyön lopulta lyhyemmän ajan kuluessa keväällä 2021.

Uskalsin päättää näin, koska oma tyylini on joka tapauksessa luonnosmainen ja nopea.

Kirjallisuus, YouTube ja monet muut verkkolähteet osoittautuivat suureksi avuksi. On hämmästyttävää, miten paljon hyvää materiaalia on tarjolla ilmaiseksi ja pikkurahalla.

Ahkerassa esimerkkien tutkimisessä oli myös käänköpuolesta. Huomasin tämän nostavan rimaa entisestään, joten jossain vaiheessa tälle oli pistettävä stoppi ja keskityttävä omaan tekemiseen.

Kuuden työn sarja on valmistunut helmikuuhuhkuussa keväätalvella 2021 prosessin aikana omaksumieni menetelmien ja metodien tuloksena.

Perusasioiden äärellä

Tutustuin lopputyön aikana erilaisiin menetelmiin ja näkemyksiin, joista yksi mielenkiintoinen oli ns. Loomis-metodi.

Andrew Loomis (1892-1959) oli amerikkalainen kuvataiteilija ja opettaja, jonka kehittämä menetelmä ihmisen pään mittasuhteiden hahmottamiseksi ja piirtämiseksi käytetään ja opetetaan edelleen. (Lähde: Loomis)

Yksi tätä esiin tuoneista aktiivisista YouTube-opettajista on Stanislav Prokopenko. (Lähde: Prokopenko)

Varhaisen vaiheen luonnos teokseen
Maria - Loomis-metodia testaillen

Jatkuvaa harjoittelua

Luonnos, lyijykynä 2021

Piirsin mahdollisuuksien mukaan elävää mallia ja käytin etenkin prosessin alkuvaiheessa myös muita tekniikoita kuin digitaalista piirtämistä.

Koska malli oli käytettävissä vain lyhyen hetken, käytin jatkotyöstössä myös valokuvia referenssikuvina.

Ohessa pikainen luonnos lyijykynällä (A5-kokoon).

Huomasin, että mallin ominaisten piirteiden hahmottaminen vaatii oman aikansa ja useita luonnoksia.

Mitä tutumpi malli oli, sitä vaikeammalta tehtävä tuntui.

Miksi digi?

Päätin yhdistää perinteisen toteutustekniikan eli piirtämisen nykyaikaiseen, digitaaliseen työkaluun.

Piirrän kuten piirtäisin paperille – suurimpana erona välineen digitaalisuus (käytössäni Applen iPad ja iPencil sekä Procreate-ohjelma).

Vaikka välineenä olikin digi, halusin töiden näyttävän piirustuksilta, joissa (digitaalinen) toteutustapa ei tule ainakaan ilmeisenä esiin.

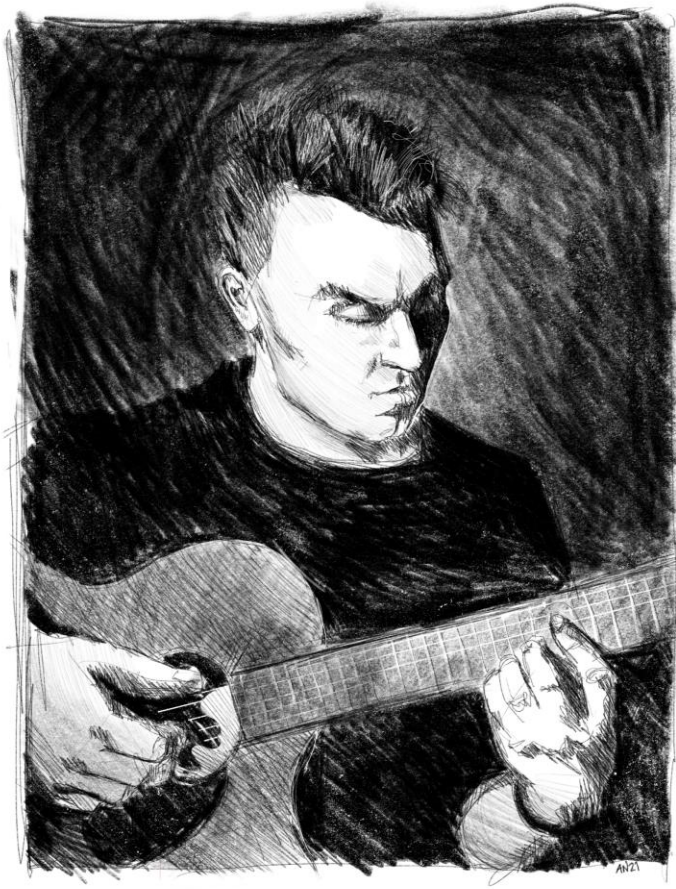
Jokainen digitaalinen jälki on oman käteni vapaasti piirtämä. Kaiken tekemäni olisin siis voinut toteuttaa lähes vastaavasti perinteisin tekniikoin.

Mutta toki moni asia osoittautui käytännössä myös helpommaksi ja nopeammaksi. Näitä olivat mm. kerroksellisuuden hyödyntäminen ja erilaisten toteutusten nopea vertailu lopullisen toteutuksen löytämiseksi.

iPad on ollut mukana opinnoissani alusta alkaen, mutta ensisijaisesti luonnosteluvälineenä. Nyt halusin jatkaa kokeilua ja päätin toteuttaa koko lopputyöni digitaalisesti.

Digitaalisuus taiteessa aiheuttaa edelleen paljon ihmetystä ja keskustelua. Tiedostan tämän hyvin ja haluankin omassa työssäni haastaa perinteitä ja kokeilla jotain uutta yhdistettynä hyvin klassiseen taiteenalaan.

Digitaalinen piirtäminen käytännössä

Luonnos teokseen Poika, digi 2021

Digitaalinen piirtäminen tapahtuu normaalisti digitaalisella kynällä, jonka asento, kulma ja painon voimakkuus kaikki vaikuttavat ”paperille” syntyvään jälkeen.

Jälki riippuu taas valitusta työkalusta, esim. tässä hiili ja lyijykynä (HB ja 6B).

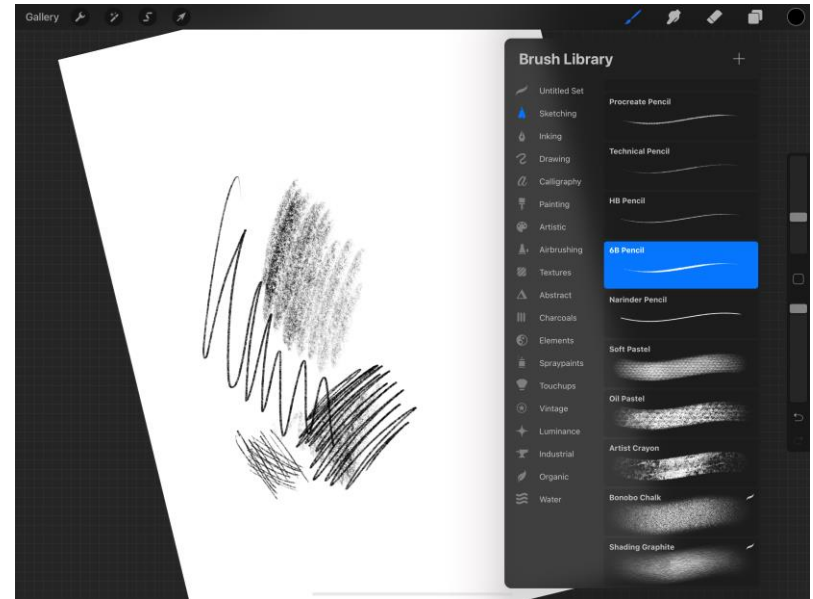
Käyttämäni piirto-ohjelma, Procreate, on yksi markkinoiden suosituimpia ohjelmia iPadille. Se simuloi todellista piirtojälkeä ja tuntumaa uskomattoman tarkasti.

Ohjelma tarjoaa valmiiksi paljon erilaisia siveltimiä ja kyniä sekä lähes rajattomat mahdollisuudet näiden ominaisuuksien säätämiseen.

Itse lisäsin herkkyyttä, jolla iPad tunnistaa kynän painalluksen, mutta muuten pärjäsin lähestulkoon valmiilla asetuksilla.

Tabletti: iPad Pro (12,9 tuumaa)
Kynä: Apple Pencil 2
Piirto-ohjelma: Procreate (5.1.5)

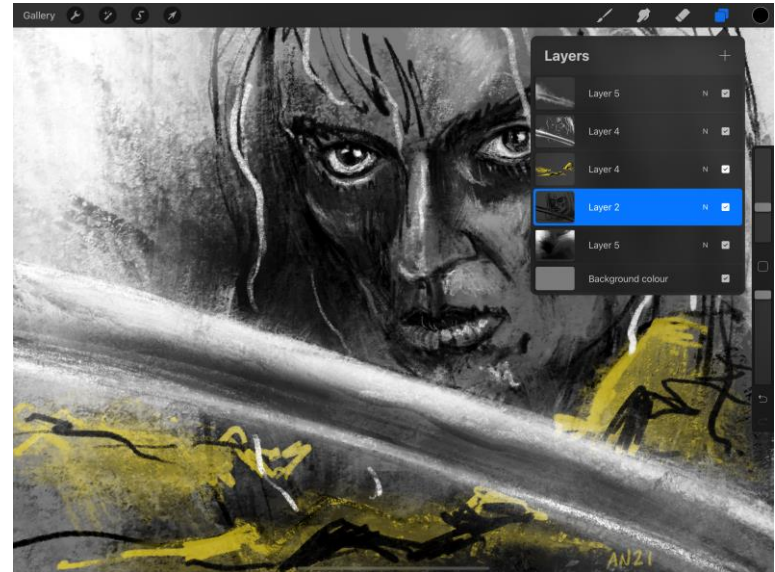
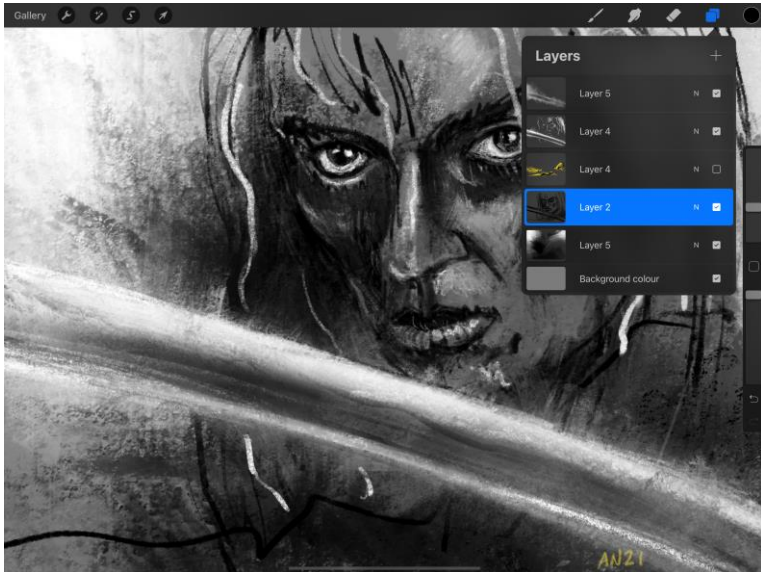
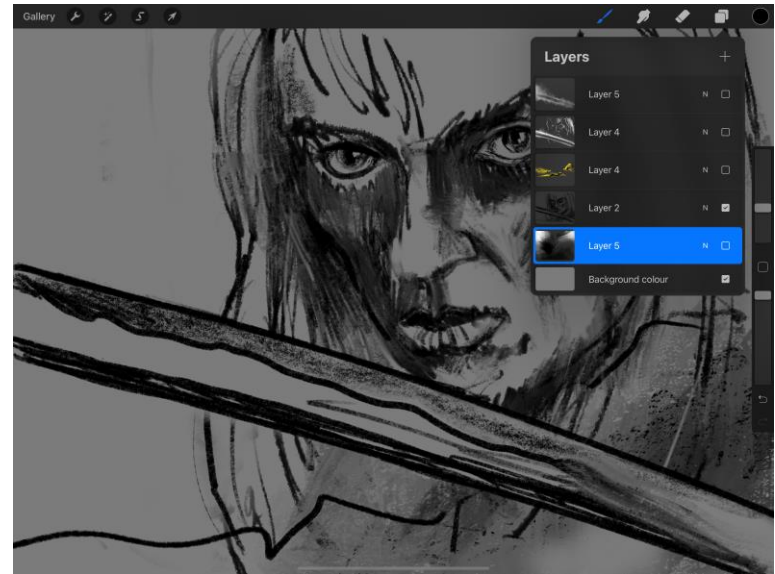
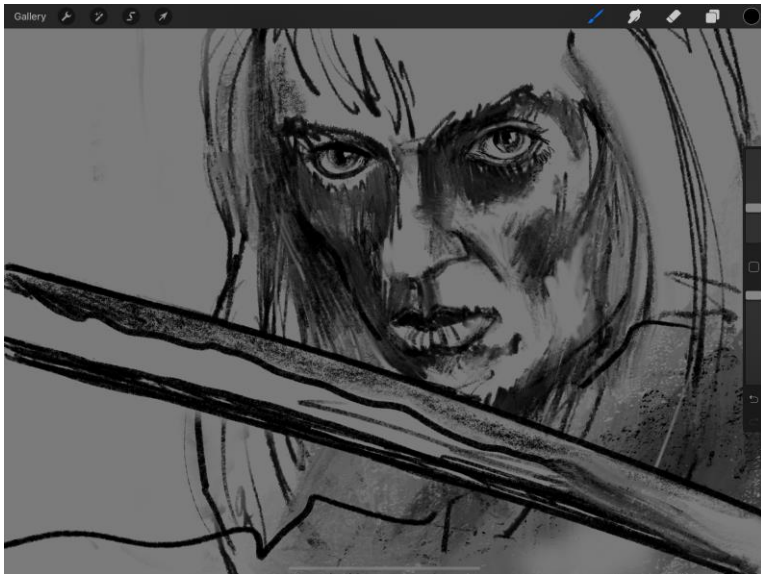
Esimerkki erilaisista piirtotyökaluista.
Tyypillisiä säätömahdollisuuksia ovat mm.
kynän paksuus ja väri. Kuvaa oli mahdollista
myös pyyhkiä "sormella" .

Kerrokset digitaalisessa piirtämisessä

Kuvan työstäminen kerroksittain avasi huimia mahdollisuuksia erilaisiin kokeiluihin ja vertailuihin. Kerroksellisuutta hyödynnetään toki myös perinteisissä tekniikoissa, mutta siellä tällainen rinnakkainen työskentely ei ole mahdollista ja korjausten toteuttaminen jälkikäteen on huomattavasti työläämpää.

Luonnos henkilöahmosta ja eri taustavärien testailua

Teos UMA avattuna kerroksittain

Valmis teossarja: Ihmisiä lähellä

Poikkeuksellinen pandemiavuosi vaikutti olennaisesti teossarjan syntyyn.

”Ihmisiä lähellä” syntyi ihmisten lähellä – ja lähellä olevien ihmisten tukemana ja mahdollistamana.

Digitaalisuus toi helposti lähelle myös ihmisiä, jotka eivät ole fyysisesti lähellä, eivätkä edes todellisuutta.

Sarja koostuu kuudesta työstä, jotka on toteutettu kevättalvella 2021.

Tämä piirros valmistui kevättalvella sarjan ensimmäisenä. Työ oli lopputyöprosessissa käänteen tekevä, koska tässä löysin oman tyylini, joka tuli lopulta määrittämään koko teossarjaa.

On mielenkiintoista, kuinka nopeasti syntyvä luonnosmainenkin työ vaatii pitkää katselua, ennen kuin sen voi todeta valmiiksi ja päästää käsistään.

Tätä ehdin katsella pisimpään ja vaikka tunnistankin siinä kohtia, joihin haluaisin palata, olen silti erittäin tyytyväinen tähän.

V/18

ANZI

ANZI

Guillaume
2021

Tämä teos lähti spontaanista luonnostelusta ja kerroksellisuuden tutkimisesta, ja syntyi lopulta yllättävän vaivattomasti. Mallina oli Mathieu Kassovitzin esittämä hahmo suositusta sarjasta.

Referenssikuvina on käytetty useita julkisesti löytyviä valokuvia (Google-haku: "Guillaume Le bureau")

Työ paljastaa hyvin itselleni tyyppillisen suurpiirteisen ja lennokkaan tyylin. Jätin tarkoituksella näkyviin luonnostelun jäljet, koska se antaa työlle mielestäni luonteikkuutta.

Värillä on oma tärkeä merkityksensä kuvan kokonaisuudessa.

Tämä teos on ehkä kolmas piirtämäni versio samasta asetelmasta.

Teos on näköisyydessään mielestäni sarjan onnistunein. Ja jopa näköisempi kuin tilanteessa ottamani valokuvat. Jollain maagisella tavalla onnistuin vangitsemaan tässä jotain olennaista mallin olemuksesta ja persoonasta lempiharrastuksensa parissa.

Poika
2021

Tämä oli ehkä vaikein sarjan piirroksista näköisyyden saavuttamisen kannalta, mutta lopulta päädyin tyydyttävään tulokseen.

Tutun henkilön piirtäminen on aina vaikeaa. Samoin on nuorten ja kauniiden ihmisten kanssa, joilla ei ole voimakkaan huomiota herättäviä, persoonallisia piirteitä, ryppyjä, partaa tai muuta vastaavaa.

Maria
2021

AN21

Tämän piirroksen referenssinä käytin ystäväni ottamaa valokuvaa. Valokuva itsessään on upea ja yksi parhaista, joissa olen kohteena.

Valinnan perusteena oli lisäksi katseen suunta, joka toi mukavalla tavalla vaihtelua teossarjaan. Lisäksi valokuvan jyrkät valot ja varjot antoivat mahdollisuuden muutenkin erilaisen piirroksen tekemiseen.

Alkuperäinen valokuva: Tuomas Vuorinen

Omakeuva
2021

AN21

Tämä piirros syntyi sarjan viimeisenä. Päädyin lopulta tähän jo ikoniseksi muodostuneeseen hahmoon. Referenssinä käytin useita julkisesti saatavilla olevia kuvia (Google: "Uma Kill Bill")

Tässä kuvassa revittelin tietoisesti, koska huomasin lipsuvani yhä tarkempaan ja tarkempaan otteeseen, mikä ei ollut alkuperäinen tavoitteeni.

Lopputulos poikkeaa edellisistä ja mahtuu juuri ja juuri tähän sarjaan. Piirros itsessään on muita piirroksia sarjakuvamaisempi, kuten kohteensakin. Tyyllilaji antaa myös useita vapausasteita.

Sain kuvan luonnokseen osuvaa palautetta ystäväiltäni. Jokainen tunnistaa hahmon jo olemuksesta, vaikka näköisyys ei ollutkaan aivan kohdillaan. Palaute tekee hyvää!

Uma
2021

ANZI

Itsearviointi ja oppiminen

Olen kokonaisuutena varsin tyytyväinen teossarjaan.

Onnistuin mielestäni tavoittamaan useita etukäteen asettamiani kriteereitä, joista se tärkein, että kehtaa asettaa näytille, tulee nyt tämän näyttelyn myötä todistetuksi.

Läheisten ihmisten piirtäminen ja tunnistettavuuden tavoittaminen on erittäin vaativaa ja huomasi ajautuvani ajoittain tarpeettoman pikkutarkkuuteen.

Jatkossa haluan viedä ilmaisuani selvästi impressionistisempaan, jopa ekspressionistiseen suuntaan, mutta kuitenkin säilyttäen uskottavuuden ja tunnistettavuuden, joita joudun edelleen paljon opiskelemaan ja harjoittelemaan.

Työn alkaessa olin pahasti ruosteessa. Kesti aikansa, että aloin taas saada otetta.

Piirtäminen, kuten mikä tahansa taitolaji, vaatii jatkuvaa harjoittelua.

Nyt töiden valmistuttua jotain vanhasta on tullut takaisin. Opin myös paljon uutta. Henkilöpiirtämisessä ja digitaalisesta työskentelystä olen pidemmällä kuin koskaan aikaisemmin.

Prosessi avasi silmät myös sille, kuinka paljon on vielä opittavaa.

Matka on vasta alussa, eikä kiinnostava tekeminen tule koko elinaikana loppumaan.

Kiitos!

Kuuden vuoden opiskelu on ollut rikas ja monipuolinen matka kuvataiteen maailmaan. Kiitos siitä koko koululle, sen mahtaville opettajille sekä opiskelukavereille.

Mestareiden opissa

Kiitos kaikille Sara Hildénin akatemian opettajille ja Tampereen työväen opistolle. Mahdollisuus tällaiseen monivuotiseen ja pitkäjänteiseen opiskeluun huippuopettajien ohjauksessa on uskomattoman hienoa ja antoisaa.

Suuri kiitos kuuluu kurssimme vetäjälle, Heidi Saramäelle, monipuolisen kuvataiteen kattauksen järjestämisestä ja inspiroivasta opetuksesta, jonka hän teki aina iloisesti hymyssä suin.

Eryiskiitos kuuluu Erno Peltoselle, joka on toiminut ohjaajanani useilla syventävien opintojen kursseilla ja myös tässä lopputyössä. Erno on erinomainen taiteilija ja kannustava opettaja ja arvostan suuresti häneltä saamaani oppia.

Iso kiitos kaikille opiskelukamuille. Yhdessä tämä oli todella antoisaa ja kivaa.

Viimeisenä, mutta ei vähäisimpänä, kiitos perheelleni, joka on väsymättömästi poseerannut mallina ja tukenut positiivisesti läpi opintojen.

LÄHDELUETTELO

Wikipedia: Muotokuva (<https://fi.wikipedia.org/wiki/Muotokuva>), 28.4.2021

Vuorikoski, Timo (<http://www.timovuorikoski.com/index.html>), 28.4.2021

Prokopenko alias Proko: [How to Draw the Head From Any Angle | Stan Prokopenko's Blog](http://www.stanprokopenko.com/blog/2009/05/draw-head-any-angle/)
(<http://www.stanprokopenko.com/blog/2009/05/draw-head-any-angle/>) 28.4.2021

Huston, Steve: Figure Drawing for Artist. Quarto Publishing Group, 2016.

Smithsonian National Portrait Gallery (<https://npg.si.edu/exhibition/john-singer-sargent-portraits-charcoal>, 27.4.2021)

JSSGallery.org - John Singer Sargent Virtual Gallery
(https://www.jssgallery.org/Paintings/Mugs/Self-Portrait_in_Profile_graphite.htm,
27.4.2021)

Kiitos!

Anna minulle palautetta: ari.nuutinen@iki.fi